

in drugimi čudnimi živalmi v mesnicah. Tudi prebivalci otokov južnega morja ljubijo mlade pse. Da pa resnico govorimo, moramo opomniti, da pse, kateri so za jéd pripravljeni, posebno za to pitajo in sicer z mlekom in drugimi snažnimi rečmi. Domače avstralske pse jejo ondašnji prebivalci, in južni Afrikanec dá svojo najboljšo kravo za velicega psa.

Malajci mislijo, da preide tigrova moč in njegov pogum v tistega, kateri njegovo mesó jé. Amerikanski panter in luzijanska divja mačka dajeta neki izvrstno dobro pečenko. Dalje je levovo meso na videz skoraj tako kakor telečje in tudi okusa je skoraj takega. Medvedove tace in medvedovo meso so nekda v naših krajih čez vse radi lisali in nekateri jih cenijo še čez svinjsko meso. Njegova mast je bela kot sneg; njegov jezik in pleče obešajo v dim. Jazbecovo meso je kakor meso divjega prešiča. Kêngurú se ne vstraši mesa naših sra ali jelenov. Stara narodna jéd Avstralcev je čudna zmes: meso od kêngurú in valabisa, oposuma in letečih leveric, kêngurúovih podgan, vombatov itd. je poglavitna jed; podgane, miši, kače, polži, črvi in gosenice pa ležé v manjših skledah na mizah, po katerih gostje kaj poželjivo segajo. Lepa, debela snežna podgana (Murmeltier) je tudi prav dobra jéd, in zakaj bi ne bila? Saj je čedna živalica, kar se njenega živeža tiče. Eskimo nabere miši na nit kakor mi cipe in jé jih z enakim apetitom.

(Konec prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* Za Segedin dotekajo mnogobrojni darovi od vseh strani. Darovala sta naš cesar in cesarica 55.000 gld., ogerski časnik „Pester Lloyd“ je nabral uže pretekli teden 111.597 gold. 4 krajc., dunajska „nova Presse“ 23.000 gold. in drugi dunajski časniki tudi po nekoliko tisoč gold. Grof Palfy, najbogateji magnat magjarski, daroval je 50.000 gold. V Londonu so nabrali 63.000 gold., papež Leon XIII. je daroval 5000 frankov. Iz Berolina je došlo nad 3000 zlatih mark. Na kratko rečeno: magjarski časniki računajo, da bode skupno se nabralo 1 milijon in pol gold. Ko je presvitli cesar obiskal nesrečni Segedin, je ondašnjemu županu rekel, da bode novi Segedin lepši memo starega. — Interesantno pa je vendar to, ko je prišlo v peštanskem zboru v obravnavo, koliko naj dežela ogerska daruje na pomoč Segedincem in se je reklo, naj namesti deželaega darú vsak poslanec daruje po 25 gold., ni obveljal ta predlog; poslanci so svoje žepe zaprte držali!

* Dva zvonova v Bosno so uže unidan iz Wilten-a v Tirolih peljali. Vžil ju je zvonar Janez Grassmayer v Wilten-u, blagoslovil pa prelat Wiltenski.

* Slika življenja in značaja grofa Andrasya. Tako se zove knjiga, ki jo je v nemškem jeziku nedavno izdal neki Kornet Abranyi, bivši viši uradnik v ogerskem ministerstvu. Ker je pisatelj imel priliko, prav blizo opazovati svojega gospoda, se sme misliti, da je slika resnična. Naslikan je v njej grof Andrassy kot velik nečimurnez, kateremu so njegovi lasje in obleka pol življenja. V svoji obleki — piše — je bil in je Andrassy zmirom fantastičen; obleka je njegova največa slabost; zaradi nje ni bil zadovoljen, da bi se bil v Berolinu leta 1872. kazal v sijajni noši magjarskega magnata, ampak kazal se je Berolincem v rdeči uniformi generala honvedov, čeravno honvedi takrat še generala imeli niso! Lasé si češe po več ur na dan, in ni ga bilo dneva, da bi se ne bil trikrat preoblekel. Njegovi paletoti postali so popularni, dobili so ime „uniforma Deakove stranke“. — Tak gizdalin je minister,

ki zdaj ima vnanjo politiko Avstro-Ogerske v svojih rokah.

* Bolgarski časniki. Sedaj izhajajo v Bolgariji sledeči politični časniki: „Marica“ v Plodivu, „Bolgarin“ v Gjurgjevu, „Dunavska Zora“ v Svištovu, „Blgarsko zname“ v Slivnu, „Zornica“ v Carigradu. Vsi ti listi se iskreno potezajo za svobodo Bolgarije, kar je dejansko dokaz, kako tudi v Bolgariji, turškega jarma osvobojeni, bode napredovala prosveta.

Smešnica.

* Nek kmet je prišel v kancelijo svoje gospóske. Mlada pisarja, ki sta se hotela z njim norčevati, mu rečeta, naj se vsede, čeravno ne enega stola in nobene klopi ni bilo v pisarni. Mož jima pa dober odgovor zasolí na njihovo surovo šalo: „Kam neki naj se vsedem? Tukaj pri vas, gospodje, je prav taka, kakor na mojem podu, kjer ni ne klopi ne stola — cepcev pa dokaj.“

Naši dopisi.

Z Dunaja 20. marcija. — „Slovenija“, tukajšnje društvo vseučiliščinih dijakov, je slavila 14. dne t. m. spomin velecenjenega našega pesnika Šimna Jenka z „besedo“, o kateri naj mi tudi „Novice“, ki sicer nimajo mnogo prostora za popise zabav, dovolijo nekoliko vrstic. Slovenski visokošolci so s to slavnostjo, po pravici smemo reči, sami sebe slavili, kajti kazali so na eno stran zopet, da hvaležno cenijo za domovino zaslužene pesnike, med katerimi ni zadnji imé Jenkovo, na drugo pa, da so v stanu tudi na tleh tujih osnovati muzikalno zabavo, kateri se ni bati tudi ostre kritike ne. Priča tega je bil slavnostni večer 14. dne t. m., ki je imel bogato obdarjen in večidel dobro, v nekaterih točkah izvrstno izvršen program. Gosp. Zablada je v jedrovitem in v lični slovenščini zloženem govoru slavil spomin Jenkov, ki je vzbudil občno pohvalo. V naštevaje pesem in produkcij na glasoviru in na goslih in da je bila ena z večim, druga z manjšim aplavzom sprejeta, se iz gori navedenega ozira ne spuščam, tega pa vendar ne smem zamolčati, da posebno hvalo zasuži pevovodja „Slovenije“ gosp. Jirik, ki se ves žrtvuje pevskemu odboru, ki pa mu je tudi v priznanje velikega njegovega truda poklonil krasen album. Najkonečno dodajam še to, da Jenkov večer je pozdravilo 13 telegramov, med katerimi tudi eden od gosp. dr. Jan. Bleiweisa, ki so bili z navdušenimi živio-klici sprejeti. — Da ne ostanem samo pri muzikalnem poročilu, naj dodam še literarno, to je, da uže gre po svetu po tukajšnjih slovanskih visokošolcih izdani „Almanah slovanski“, ki na 25 polah prinaša v poeziji in prozi mnogovrstnega lepoznankega gradiva, ki so ga nanegli pisatelji vseh slovanskih kolén, le — „brata“ Poljaka ni vmes. Največ je zastopan česki, slovenski (slovaški) in naš slovenski, med katerimi nahajamo: gospó Pesjakovo, gospó Pajkovo in gospode Cimpermana, Eržena, Podgornika, Strleta, Zabašnika itd. Cena knjigi je 1 gold. 60 kr., ki se more naročiti pri izdatelju g. R. Pozniku VIII, Florianigasse 17.

V Gorici 23. marcija. — Po zgledu družih mest je tudi naše mestno starešinstvo slavnostni program za cesarjevo sreberno poroko sprejelo. Razsvečave po mestu in plesa v gledišči ne bo; na mesti tega pošlje municipij 300 gold. za nesrečne Segedince. — Administracija „Isonzo“ va je naznanila, da za časno list ne more izhajati, pozneje da bo zopet izhajal. — Jutre zvečer bo v tukajšnji čitalnici „beseda“. — V